

Nam illa est **b**a a vacationis noticia. nō patiuntur quod vacaturum accepteret. secus quoniam sit gratia ut ei puidet de beneficio quod duxerit acceptandum. tunc enim potest acceptare primum certum quod vacabit. vel alterum. de quo tamen dicendum ut habet. i.e. ne captande. de concubin. lib. vi. et videtur de utroque dicto gl. hic in b. noticia. Ex qua etiam non quod habes gratiam sed per primam. potest acceptare beneficiuz vacas. etiam si vacabat tempore gratiae. quia id vacabat quod vacas repitur. **I**nde illud ubi potest ad utrumque s. prius et futurum adaptari. quod bene nota.

Habes gratiam ut sibi puidet de beneficio acceptando. potest acceptare sine executoris pretia. vide bo. gl. hic in b. executorum. **C**onsultius tamen est ut fiat in pretia executoris. ut sic evite opinio contraria. de qua in f. huius glo.

Habes gratiam cum beneficio acceptandi. potest acceptatiois actum per procuratorem explicare. Qui quod per procuratorem petendo beneficium sibi conferri per executorum. vel illud ab executori recipiendo. videtur illud satis acceptare sicut hic disponit in ipso principali. vide hic bo. gl. in b. presenti.

Si locus beneficij caret habitatoribus. debet attendi noticia vacatiois apud locum vicinorum. vide h. gl. in b. loco. quam non in simili materia. **H**atius tamen est quod vacatiois noticia sit in ecclesia ubi est beneficium. licet non sit in illo loco ubi est ecclesia. puta in oppido seu castro in quo distit illa ecclesia. **H**ec voluit hic glo. in b. vel ecclesia. quod intelligo quoniam ecclesia habet habitatores. per statim dicta.

Terminus mensis quod hodie prefigitur ceteris habitibus gratiaz expectatur uam. currat etiam illis quod non sunt in culpa. utputa quod erant ita distantes a loco beneficij quod verisimiliter vacationis noticia habere non potuerunt. Ita tamquam per se vel alium vacatiois noticiam habere potuerunt. alsuscus. ut satus colligitur h. in fine littere. iuncta gl. penultima. iungendo principium cum fine. **E**t hec speciale h. secundum gl. ut talis rigor obseruetur. per ratorem quam in littera exprimitur. secundum autem est in alijs casibus in quibus requiritur noticia alicuius facti. non ei imputatur ei quod non fuit in culpa. et vide latius per glo. preallis. quam bene notabis.

R. De rebus ecclesie non alienandis.

Ele. i. Monasteriorum.

Constitutio quoniam quod ad penam duxerat dicit noui iuris editoria. vide glo. b. i. ver. prohibemus. Ex quo insertur quod licet materia constitutiois sit antiqua. tamen ex quo pena de novo additur non debet ad posterita extendi. facit ad non. s. in prohemio. et i. c. ij. de osti. i. c. fi. eiusdem eti.

Constitutio edita contra religiosos. etiam in manu discernente pariter clericos seculares. non extendit ad ipsos clericos seculares. gl. non est in b. religiosus.

Hz vide gl. contraria in cle. i. de R. et qd ibi dixi. huic tñ glo. accordat
gl. in cle. i. de sup. ne. prela. et in cle. i. deci. in gl. i. in fine.

Dicitur ɔstitutionis edita oatra religiosos includat religiosos translatos ad ecclesias seculares. vide hic gl. in v. cuius. in si. q. videt velle q. non. qn ex tenore ɔstitutionis pot ɔprehendi q. iurislator voluerit consulere monasterijs seu administrationi religiose. sicut colligit hic in principio. se eus puto ubi ɔstitutionis cā concernit personas religiosas q. cunq; se vertant. et ad hz vide glo. i. in cle. i. de decimis. Inspiciat ergo ɔstitutionis causa. et si nō est expressa. videatur naturalis ratio ipsius ɔstitutionis. iuxta nō. p. Cy. in. l. nō dubiu. C. de legibus.

Redditus differunt a fructib;. vide hic gl. iuncto. tex. in v. redditus. et qd nō. in. c. pastoralis. de deci.

Nota h in v. possessiones. que tex. exponit. i. certas vel omnes. Ex q. iuncto tex. singulariter nō q. licet ɔstitutionis penalit. sit restringenda. et inde finita eqpollet vniuersali. p. assertiz ad penam evitandam. tamē qn surgit absonus intellectus. seu ɔstitutionis redderet parui effectus. indefinita nō eqpollet vniuersali. etiā quo ad penam evitandas. ut hic singulariter pbat in tex. in ver. aut possessiones. iuncta gl. Si autē tex. gnaliter intelligeret in alienate possessiones. i. omnes possessiones monasterij. raro mut nunq; hec ɔstitutionis haberet eff. et hanc ratione puto. q. glo. ex posuit. id est certas vel oēs. et hz est notandum.

Confessio facta alicui ad ei' vitā duratura pot dici ppetua. vide glo. in v. ad eius. hz declarat ut hēs gl. pleniorē. x. q. ii. h. perpetua.

Nota ex gl. sup vbo proprij. q. Abbates hntes ecclesiastis pleno iure sibi subiectas p. stare possint auctoritatē alienationib;. et illaz ecclesiastaruz loco epoꝝ. Et idē dic in alijs platis inferiorib;. hntibus iurisdictioez epalem. uel quasi. cadē ratiōe. et facit qd dixi post gl. in cle. i. S. de vi. et ho. cle. et ex hz etiā nō q. plati inferiores habentes ecclesiastis seu subiectos pleno iure subiectos. possunt in illis exercere omnia iura episcopalia. q. tñ sint iurisdictois. et nō ordinis epalis. q. illa nō pnt ad qri nō habentī illum ordinē epalem. ut in. c. q. to. de cōsue. et vide ad p̄mum quod plene dixi in. c. significasti. de fo. compe.

Ite nō q. p̄p̄ius platus exemptoꝝ ē papa. et intellige de exempl. ppe im-

Ite q. abbates imediate ep̄is subiecti nō alienat sine imediate subiecta.

cōsensu et auctōe ipoꝝ. de q. vide tex. nō. i. c. abbatib;. xii. q. ii. et i. c. in vē/ pena simpli apposita. etiā sit suspētionis ab officio ditōib;. xvii. q. iii. intelligitur perpetua. vide gl. hic in v. penaz. et dic ut plene nō. in. c. ex litteris. de consti.

Prohibit' alienare. obligare. vel vendere. potest locare. et hz vez ad modū tempus. Licet Accur. dixerit q. pot locare ad centū seu mille annos qd iure nō pbatur vide hz tex. iuncta gl. notabili in v. locationes.

Potest prelatus ad tempus modicū locare. vel fructus vēdere fine sui superioris vel proprij autoritate & consensu. vide hic tex. in fi. iūcta glo notabili in verbo modicū.

Modicū tempus dicitur infra decenniū. vide hic bonā glo. prealle. in bī bo modicuz. & tene eam mēti. cū allegationib' suis.

Licet Abbates habēt ecclesias pleno iure subiectas. illas tñ vnire vel vnā alteri subiçere nō possunt. hec enī sunt ep̄alia. & sic per solū ep̄m explicāda. vide hic glo. notabilem in ver. ep̄m. ego de h̄ dubito. per ea que nōt glo. in cle. S. proxima ī b. ppri. & quod dixi ibi

An aut̄ per inferiorem ep̄scopo possit prescribi hec facultas vniēdi. vnde per glo. in cle. ne ī agro. de sta. regu. h̄. ad hec.

Ina ecclesia nō pōt alteri vniri vel subiçci. vel loco religioso donari p̄ ep̄scopū fine sui capituli cōsensu. & talis cōsensus ē p̄ ep̄scopū impre scriptibilis. vide hic tex. in fi. iūcta glo. notabili super b. cōsentiente. & idē dic quo ad facultatē alienādi bona ecclesie sue eadē ratione. & sat s̄entit hic glo. in fine. & dic q̄ omnia grauia debēt cū cōsensu capi culi per ep̄scopū expediri. vt nō. Inno. in. c. edoceri. de rescriptis.

Cle. Si vna ecclesia.

Licet ecclesia possit alteri ecclesie per ep̄m vniri. etiā rectore ipius ecclie. nō vocaco. vt hic. tamē fine cōsensu illi prelati cui illa subest. vnio fieri nō pōt. vide hic glo. bonā sup̄ ver. Rector. & diueritatis ratio iter rectorē & prelatū pōt sumi ex his que habent in gl. sequēti sup̄ verbo vocat'. Nam rectori nulluz facit p̄iudiciū vnio. quia sortit effēm post mortē ipsi'. vt in. c. oſultationib'. de donac. h̄ plato supiori gnaret p̄ iudicium. saltē in potestate prouidendi.

Sic ecclia iſerior vacās. vniri p̄ alteri p̄ ep̄m defensore alīc nō dato. sic & ecclia cathedral vacās pōt p̄ papā alteri ep̄patui vniri. xvi. q. i. & tē poz við hic gl. in b. vacabat. q̄ etiā incidēter tractat an sicut vnio ita & dissolutio vnionis fieri possit sede vacān. & sentit q̄ sic. q̄ ad eccliaz iſiorē. h̄ q̄ ad ep̄alem dubitat per. c. i. ne. se. va. & v̄r ocludē q̄ ad illaz q̄ nō. ego idē dicebā quo ad eccliam iſiorē quo ad eccliam sibi vni tam vt illa ab ea dissolui nō possit. ea vacān. defensore nō dato. qr̄ talis dissolutio p̄tinet ad aliam vacatiōez que fieri nō pōt defensore nō dato vt in. c. i. e. t̄. li. vi. h̄ v̄bi due ecclie eēnt vnitē p̄ncipaliter posset pcedere op̄i. hui' gl. qr̄ tūc ex nulla pte sequit' alienatio.

Quare autē potest vna ecclesia vacās alteri vniri etiā defensore nō dato & nō sic ipius aliqua bona alienari. vide hic glo. in b. defensor.

An ecclesia vacān. possit ep̄s cū capitulo aliq̄ statuere in p̄iudiciū ip̄h' ecclie vacātis. Ita vt rector futurus teneat illa obſquare. við b glo

prealle.in v. defensor. que refert opiniones. Et vide tandem declinare
quod sic ad tempus tunc et ex causa non quo ad perpetuum iuridicium. supple defe-
sore non dato. quod sit quoddam species alienacionis iurium ipsius ecclesie quod non.

Sicut non potest episcopus ecclesia vivere mense sue vel capituli. Ita et fortius
potest illam vivere mense communis. quia tunc uterque disponeret et auto-
risaret in facto proprio. vide hic glo. in v. mense sue.

Non potest laicus donare decimam aliquam quam habet in feudum ab
episcopo loci quia autorisaret in facto proprium. sed capitulo donare potest cum
auctoritate episcopi. quod in casu non requirit consensus capituli. et sic non autorisaret
in facto proprium. vide hic gl. prealle. in verbo mense sue.

Dignitas non confirmata per papam potest de ecclesia cathedrali tolli per
episcopum et capitulum. si bona illis non sunt communia. secus si sunt communia.
dictum fuit hosti. ut refert hic glo. in v. mense. sed glo. non firmat. Dic-
tu de hac materia ut non. in c. cum accessissent. de consti.

In casibus in quibus in alienatione rei ecclesiastice non sufficit auctorita-
tas episcopi. etiam cum sui capituli consensu. utputa quod ambo vel alter auctorisi-
ret in facto proprium. debet ad validitatem alienationis recurri ad papam
non autem ad archiepiscopum. quod non est iste de casib[us] in quib[us] archieps[copi] ipse videtur in
diocesi suo suffraganeorum. vide h[oc] gl. nobilis in v. mense. i. si. et tene m[od]i.

Quare ecclesia potest vivere prebende canonici. etiam ecclesie cathedralis p[ro]p[ter] episcopum. cum consensu capituli. et non in proprio capitulo. vide hic glo. in v. ipsi. in fine
que reddit ratione quia in secundo casu capitulum auctorisaret in facto
proprium. non autem sic in priori. Et non ex hac ratione quod capitulum consenseret
alienationi videtur auctorizare.

An episcopus abundans possit aliqua de bonis sue mensa donare ipsi capitulo.
vide hic gl. in v. ecclesia. que nobiliter excludit quod sic. quia non est proprie-
tate. cum remaneant in dominio ecclesie. Ita etiam quod iuramentum de non
alienando non obstat eti donationi. quod singulariter non. Dicit tam
tutius ut fiat cum superioris auctoritate.

Dispositio damnas consuetudinem. exteditur ad posterita. quod consuetudo non
Consuetudinem d[icitur] d[icitur] **C**onsuetudinem. Episcopus procedens. vide hic gl. non. in v. decernimus.
consuetudinem per vba generalia. puta quavis consuetudine. et. ut damnare
omne consuetudinem. etiam illa cuius iniunctio non est memoria. videlicet hic gl. si. quod
non. Ide dic de vba similibus. puta consuetudinem contractum quod obserua-
tam. et. vide tex. iuncta. gl. i. v. contractum. in c. ij. de consue. lib. vi. Ex quo vir
secundus dicendum si simpliciter d[icitur] consuetudo. ut non intelligatur de illa tamen epis-
cuius iniunctio memoria non existit. sicut in similib[us] dicimus in prescriptione
non intelligitur damnata ois prescriptio ut i. c. i. de prescriptio. li. vi.

R.

De Rerum permutatione.

Cle.

De concessione;